

Det kan godt passe, at ændring og styrkelse er ønskelig, men dokumentationen for at kasse-re det gamle er altså ikke overbevisende, og den foreslåede model forekommer mig at være både centralistisk og for regeringsstyret. Man kan jo aldrig vide, hvilken regering vi bliver udsat for i fremtiden, så det kan da godt give anledning til bekymring.

Så foreslår man en monopolisering og oven i købet et monopol med et stærkt udvidet arbejdsområde som oplysning om etiske forhold, menneskerettigheder, sociale forhold og miljøspørgsmål. Det er store sager. De er mindst lige så vigtige som forbrugerinformation, men de hører efter min mening bare ikke hjemme i den samme sæk og slet ikke, når det bliver et statsligt styret monopol.

Vi er stærkt kritiske over for det her, men vi vil gerne være med til at styrke og forny det eksisterende system, så jeg håber, at vi kan få en dialog om det. Det her kan vi i hvert fald ikke stemme for.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Forslaget her handler om at sikre – og så kan jeg samle nogle af de ord, som skiftende ordførere har fremført her fra talerstolen – reel, fair, troværdig, uvildig, og jeg vil tilføje både stærk og spændende information til forbrugerne, som de har brug for for at kunne vælge, når de be-giver sig ud på det store, spændende marked for at handle.

Vi har en statslig forbrugerinformation i dag, så mange af de betænkeligheder ved denne monopolisering af den statslige del af det her kan man i virkeligheden fuldstændig lige så godt anføre om det, vi har haft siden 1960. Det, vi ønsker, er at gøre grundlaget for den statslige forbrugerinformation bredere. Vi ønsker også at give mulighed for en understregning af noget af den udvikling, som sker på forbrugerområdet, hvor man ikke alene beskæftiger sig med andre produkter, men også, som hr. Ole M. Nielsen var inde på, mere med nogle af de vinkler, som bliver stadig mere påtrængende i forbrugerpolitikken og i forbrugernes søgen efter oplysninger som grundlag for deres valg: spørgsmål om produkternes tilblivelse, om produkternes mulige bortskaffelse, om produkternes genbrugsmuligheder osv., en lang række ting knyttet til etik, menneskerettigheder, miljø, socialt ansvar, og hvad vi i øvrigt kender fra debatten om forbrug og fremstilling af produkter til forbrug.

Hr. Jørn Jespersen nævnte så, selv om det ikke har noget med dette lovforslag at gøre, at det jo er nogle områder, hvor der flyttes meget, hvor der sker meget, og hvor vi derfor ikke alene har brug for information, men også har brug for at få sikret, at der kan være en forskning, sådan at man også har et grundlag for at frembringe den information, som forbrugerne finder væsentlig for deres valg. Det vil vi på andre måder vende tilbage til.

Jeg noterede mig, at de mange indlæg faktisk gav støtte til, at man skulle have en reel, fair, troværdig og uvildig forbrugerinformation fra statens side. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at overskriften over dette forslag er, at en sådan god information kun er rigtig god, hvis den også når ud til forbrugerne, og at det er ganske vigtigt, at vi får gjort forbrugerinfor-mationen så tilstrækkelig aktiv og relevant for forbrugerne, at det også vil være interessant for forbrugerne at kaste sig over den i dens helhed.

Fru Pernille Sams brugte udtrykket, at regeringen kørte fast med sine forslag sidst de blev fremsat. Det var en meget mærkelig beskrivelse af situationen, men det var der også så meget andet i fru Pernille Sams' ordførerindlæg, der var, så lad mig blot om denne sætning sige, at der blev udskrevet folketingsvalg umiddelbart efter, jeg kan ikke huske, om det var dagen eller to dage efter, men det var meget kort tid efter, og at forslagene følgelig bortfaldt. Vi valgte så ikke at tage dem op i den korte samling, der var i foråret, fordi Folketinget i forvejen havde kolossalt travlt, men vi ville gerne benytte anledningen til at se på nogle af de indvendinger, der var kommet i første omgang.

Det har vi gjort ved at se på, hvordan sammensætningen af repræsentantskabet kunne blive. Repræsentantskabet er det ansvarlige forum, som forbrugerinformationen skal arbejde på grundlag af, og bliver formet ved en udpegning fra erhvervsministeren af, som der står i lovforslaget, 34 medlemmer plus en formand. Jeg skal beklage, at 34 er et forkert antal. Det er en trykfejl, der skulle stå 33. Den vil blive rettet i et ændringsforslag.

Hvis man gjorde sig den ulejlighed at se det i sammenhæng med de næste punkttummer, der er i den selvsamme paragraf, så står der, hvordan disse 33 medlemmer udpeges, nemlig efter indstilling fra en lang række organisationer. At oversætte det til, at det skulle være ministerens repræsentantskab, synes jeg er helt fuldstændig ved siden af. Hvis det endelig skulle være